

Domácí nedělní bohoslužba – 2. neděle po Narození Páně

1) Úvod

píseň: Raduj se nebesa, zpěvník Orlice s. 103, Slyšme, slyšme, Zpěvník Orlice s. 104
P: **Ve jménu Otce i Syna i Ducha svatého. Amen.**

Pane, smiluj se: **Pane, smiluj se.**

Kriste, smiluj se: **Kriste, smiluj se.**

Pane, smiluj se: **Pane, smiluj se.**

Sláva na výsostech Bohu a na zemi pokoj lidem dobré vůle. Chválíme tě. Velebíme tě. Klaníme se ti. Oslavujeme tě. Vzdáváme ti díky pro tvou velikou slávu. Pane a Bože, nebeský Králi, Bože, Otče všemohoucí. Pane, jednorozený Synu, Ježíši Kriste. Pane a Bože, Beránku Boží, Synu Otce. Ty, který snímáš hříchy světa, smiluj se nad námi; ty, který snímáš hříchy světa, přijmi naše prosby. Ty, který sedíš po pravici Otce, smiluj se nad námi. Neboť ty jediný jsi Svatý, ty jediný jsi Pán, ty jediný jsi Svrchovaný, Ježíši Kriste, se svatým Duchem ve slávě Boha Otce. Amen.

2) Čteme z Písma svatého

1. čtení Sir 24,1-2.8-12

Mezi tímto hymnem a Janovým prologem je nápadná podobnost, která nesmí zastírat novost zvěsti Nového zákona: "Slovo" je víc než pouhou Boží moudrostí - je božskou osobou, která vtělením vzala na sebe lidský úděl se vším, co k tomu patří.

Moudrost se sama chválí a slaví uprostřed svého lidu. Otvírá svá ústa ve shromáždění Nejvyššího a velebí se před jeho zástupy: Tvůrce veškerenstva mi dal rozkaz, můj stvořitel mi poručil vztyčit stan. Řekl mi: "Usaď se v Jakubovi, v Izraeli měj své dědictví!" Před věky na počátku mě stvořil, až na věky být nepřestanu. Před ním ve svatostánku jsem konala svou službu a pak na Siónu jsem obdržela sídlo. Právě tak mě usadil v milovaném městě, v Jeruzalémě vykonávám svou moc. V lidu plném slávy jsem zapustila kořeny, v Pánově údělu, v jeho dědictví.

Žalm 147

Notový zápis najdete na: [Ps147_01.pdf \(sdh.cz\)](#)

Odpověď: **Slovo se stalo tělem a přebývalo mezi námi.**

Nebo: **Aleluja**

Jeruzaléme, oslavuj Hospodina, - chval svého Boha Sióne, - že zpevnil závory tvých

bran, - požehnal tvým synům v tobě.*

Zjednal tvému území pokoj - a sytí tě jadrnou pšenicí. - Sesílá svůj rozkaz na zemi,
- rychle běží jeho slovo. *

Oznámil své slovo Jakobovi, - své zákony a přikázání Izraeli. - Tak nejednal se
žádným národem: - nesdělil jim svá přikázání. *

2. čtení Ef 1,3-6.15-18

Kristus nedává člověku pouze osvobození a uzdravení, ale zcela novou důstojnost. V "Synu" jsme totiž také my syny a dcerami téhož Otce. Jako milované děti dostáváme všechny duchovní dary, abychom tak mohli před druhými "vybalit" Boží dobrotu a moc.

Bud' pochválen Bůh a Otec našeho Pána Ježíše Krista, který nás zahrnul z nebe rozmanitými duchovními dary, protože jsme spojeni s Kristem. Vždyť v něm si nás vyvolil ještě před stvořením světa, abychom byli před ním svatí a neposkvrnění; v lásce nás ze svého svobodného rozhodnutí předurčil, abychom byli přijati za jeho děti skrze Ježíše Krista. To proto, aby se vzdávala chvála jeho vznešené dobrotivosti, neboť skrze ni nás obdařil milostí pro zásluhy svého milovaného Syna. Slyšel jsem, jak věříte v Pána Ježíše a jakou lásku projevujete všem křesťanům, a proto nepřestávám za vás děkovat, když na vás vzpomínám ve svých modlitbách, aby vám Bůh našeho Pána Ježíše Krista, Otec slávy, udělil dar moudře věci chápat a jejich smysl odhalovat, takže budete moci mít o něm správné poznání. On ať osvítl vaše srdce, abyste pochopili, jaká je naděje těch, které povolal, jaké poklady slávy skrývá křesťanům jeho dědictví.

píseň: Veliká je novina, zpěvník Orlice s. 105

evangelium Jan 1,1-18

Janův prolog navazuje na starozákonní teologii o moudrosti, kterou zároveň překonává: moudrost (Slovo) je zde zcela jasně osobou postavenou naroveň Bohu. skrze Slovo Otec vstupoval do rozhovoru s člověkem už od stvoření světa. V tomto Božím sebesdílení však vtělení představuje naprostý průlom: Bůh se setkává s člověkem tváří v tvář. Je tu dar plného setkání.

Na počátku bylo Slovo, a to Slovo bylo u Boha, a to Slovo byl Bůh. To bylo na počátku u Boha. Všechno povstalo skrze ně a bez něho nepovstalo nic, co jest. V něm byl život, a ten život byl světlem lidí. To světlo svítí v temnotě a temnota ho nepohltila. Byl člověk poslaný od Boha, jmenoval se Jan. Přišel jako svědek, aby

svědčil o tom světle, aby všichni uvěřili skrze něho. On sám nebyl tím světlem, měl jen svědčit o tom světle. Bylo světlo pravé, které osvěcuje každého člověka; to přicházelo na svět. Na světě bylo, a svět povstal skrze ně, ale svět ho nepoznal. Do vlastního přišel, ale vlastní ho nepřijali. Všem, kdo ho přijali, dal moc stát se Božími dětmi, těm, kdo věří v jeho jméno, kdo se zrodili ne z krve, ani z vůle těla, ani z vůle muže, ale z Boha. A Slovo se stalo tělem a přebývalo mezi námi. Viděli jsme jeho slávu, slávu, jakou má od Otce jednorozený Syn, plný milosti a pravdy. Jan o něm vydával svědectví a volal: "To je ten, o kterém jsem řekl: 'Ten, který přijde po mně, má větší důstojnost, neboť byl dříve než já.'" Všichni jsme dostali z jeho plnosti, a to milost za milostí. Neboť Zákon byl dán skrze Mojžíše, milost a pravda přišla skrze Ježíše Krista. Boha nikdo nikdy neviděl. Jednorozený Syn, který spočívá v náruči Otcově, ten o něm podal zprávu.

Ježíš je blízký. Je to ten, kdo se nám opravdu podobá ve všem, kromě hříchu, kdo se narodil podobně jako my ze ženy, ale kdo nemá svůj původ jen v tomto světě. Ježíš má svůj původ v Bohu. Tedy u toho, kdo je větší než čas, než dějiny, než naše země, než celý vesmír. A právě proto nám může Ježíš pomoci: protože je jedním z nás, a přece není jen jako my. Protože je z Boha, a přesto není nijak od nás hříšníků podle svého lidství oddělen.

Jak s těmito velkými skutečnostmi má člověk v obyčejném životě naložit? Učedníky Ježíš nejdřív zaujal, nejdřív si ho zamilovali - a potom, touto cestou, se jim začalo objevovat víc a víc tajemství jejich života; nebo řečeno z druhé strany: teprve těm, kdo byli Ježíšem zaujati, kteří ho měli rádi, mohl Bůh sdělovat něco více o sobě.

Jde tedy o to chodit s Ježíšem a nikdy neuzavřít proces poznávání Ježíše. Nikdy se neuzavřít tomu, k čemu nás Duch Boží vede.

3) Vyznání víry

Věřím v Boha, Otce všemohoucího, Stvořitele nebe i země. I v Ježíše Krista, Syna jeho jediného, Pána našeho; jenž se počal z Ducha svatého, narodil se z Marie Panny, trpěl pod Ponciem Pilátem, ukřižován umřel i pohřben jest; sestoupil do pekel, třetího dne vstal z mrtvých; vstoupil na nebesa, sedí po pravici Boha, Otce všemohoucího; odtud přijde soudit živé i mrtvé. Věřím v Ducha svatého, svatou církev obecnou, společenství svatých, odpuštění hříchů, vzkříšení těla a život věčný.

4) Společně prosíme

1. Prosme o požehnání všem, kteří podpoří Tříkrálovou sbírku.
2. Prosme o Boží milost ke zvládnutí pandemie koronaviru a prosme o Boží

požehnání celému procesu očkování.

3. Prosme za všechny, kdo zemřeli během zemětřesení v Chorvatsku, anebo nesou jeho důsledky.
4. Prosme o Boží pomoc pro všechny, kdo se snaží pravdivě informovat o událostech a dění ve světě.
5. Prosme o Boží vedení pro ty, které v tomto roce čeká významná životní změna.
6. Prosme o požehnání rodinám, které čeká nelehký rok výchovy i zvládnutí důsledků pandemie.

5) Modlitba Otčenáš

P: Když jsme byli pokřtěni, přijali jsme Ducha synovství, ve kterém smíme Boha nazývat Otcem, proto se nyní s důvěrou pomodleme, jak nás naučil Pán Ježíš:

**Otče náš, jenž jsi na nebesích,
posvět se jméno tvé. Přijď království tvé.
Bud' vůle tvá jako v nebi, tak i na zemi.
Chléb náš vezdejší dej nám dnes.
A odpusť nám naše viny, jako i my odpouštíme našim viníkům.
A neuved' nás v pokušení, ale zbav nás od zlého.
Amen.**

Můžeme připojit i pozdrav pokoje:

P: **Pozdravme se pozdravením pokoje, který Ježíš přinesl svým učedníkům.**

6) Požehnání

Nyní si vyprosme navzájem Boží ochranu a požehnání:

Dej nám Bože své požehnání, chraň nás všeho zlého a doved' nás do života věčného.

Všichni: **Amen.**

P: **Dobrořečme Pánu.**

Všichni: **Bohu díky.**

píseň: Raduj se nebesa i zem, zpěvník Orlice s. 107, Narodil se Kristus Pán